

Mark Hankins

Kristuksessa

USKON SANAN KUSTANNUS OY
PL 74, 00531 HELSINKI
PUH. 09 – 8843 170
WWW.USKONKIRJAT.NET

Englanninkielinen alkuteos
Taking Your Place in Christ

Alkuperäinen kustantaja
Mark Hankins Ministries
P. O. Box 12863
Alexandria, LA 71315
USA

Copyright © Mark Hankins Ministries

Kaikki oikeudet pidätetään

Suomentanut
Tero Favorin

Kansi
Pirjo Mansikka

Kirjassa on käytetty v. 1933 VT:n lainauksia,
UT:n lainaukset on RK 1999 -käännöksestä.

Ensimmäinen painos
ISBN 951-8918-33-3
Painopaikka
Saarijärven Offset Oy, 2002

Sisällys

1. luku Löydä paikkasi Kristuksessa	9
2. luku Salainen paikka.	17
3. luku Löydä paikkasi kalliolla	21
4. luku Jumalan mestariteoksen – lunastuksen – ymmärtäminen	25
5. luku Vanhurskauden ymmärtäminen	39
6. luku Samaistuminen Kristukseen.	47
7. luku Aistitieto vai ilmestystieto?	53
8. luku Kuinka Jumala muuttaa ihmisten identiteetin?	57
9. luku Perintösi Kristuksessa	69
10. luku Näkymätön yhteys	79
11. luku Tunne kaikki hyvä, mikä sinulla on Kristuksessa.	89
Kristuksessa raamatunpaikkoja	110

Kiitokset

Haluan erityisesti antaa kiitoksen niille henkilöille, joiden ansiosta tämä kirja oli mahdollista tehdä. Ensimmäiseksi ihanalle vaimolleni Trinalle ja lapsilleni Aaronille ja Alicialle sekä vanhemmilleni pastori B. B:lle ja Velma Hankinsille.

Kiitokset hienolle henkilökunnalleni, joka on tehnyt työtä monia, monia tunteja:

James ja Lorene Dewees

Brian ja Kimberly Bohrer

Don ja Dianne Labro

Tina ja Lynn Welch

Chris ja Stephanie Welch

Chennette ja Donnie Messick

Dewayne ja Yvette Soultter

Randy ja Becky Goudeau

Mary Scherer

Rachel Graham

Margery ja Coy Purkey sekä

Geneva Murphy

LÖYDÄ PAIKKASI KRISTUKSESSA

Matkailija saapui kaupunkiin etsien tiettyä katuosoitetta. Hän pysäytti autonsa talon luona, jonka edessä pieni poika leikki, kysyäkseen neuvoa. Mies laski ikkunarudun alas ja huudahti pojalle: ”Missä minä olen?” Pieni poika vastasi: ”Siinähan sinä olet!”

Me etsimme usein vastauksia ja opastusta elämässämme. Jumala näyttää meille Sanastaan yksinkertaisesti: ”Siinähan sinä olet!” Sinun täytyy ensin ymmärtää, missä sinä olet, jotta voit löytää suunnan ja päämäärän elämällesi.

Isoissa ostoskeskuksissa on yleensä esillä kartta, joka näyttää jokaisessa kerroksessa sijaitsevat liikkeet. Olisi kuitenkin vaikea löytää perille, ellei kartassa olisi pientä pistettä, joka osoittaa: ”Olet tässä.”

Uudestisyntymisen ja asemasi Kristuksessa ymmärtäminen alkaa useilla ”siinähan sinä olet” ja ”olet tässä” raamatunkohdilla. Hyvä lähtökohta on 2. Kor. 5:17: ”Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!”

Toinen sananpaikka on 2. Kor. 5:21: ”Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” Vielä yksi identiteettiäsi koskeva raamatunpaikka on Kol. 2:9, 10: ”Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys

ruumiillisesti, ja teillä on täyteys hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää.”

Raamatussa on yli 130 Kristuksessa -kohtaa, jotka kertovat, kuka sinä olet ja mitä sinulla on Hänessä. Eräs mielikohdistani on 2. Kor. 2:14: ”Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa levittää hänen tuntemisensa tuoksua!”

Voit pitää Jumalan Sanan totena ja julistaa rohkeasti: ”Minä olen, kuka Jumala sanoo minun olevan. Minulla on, mitä Jumala sanoo minulla olevan. Voin tehdä, mitä Jumala sanoo minun voivan tehdä.” Siinähan sinä olet – Kristuksessa.

Olen saarnaajan lapsi. Kasvaessani meitä kutsuttiin SL:iksi. Isäni ja äitini toimivat pastoreina täyden evankeliumin seurakunnassa West Columbian kaupungissa Texasissa. He ovat olleet Christian Center -seurakunnan pastoreina yli 42 vuotta. Seurakunta on kasvanut West Columbian suurimmaksi seurakunnaksi ja alueen suurimmaksi täyden evankeliumin seurakunnaksi.

Kun vanhempani muuttivat West Columbiaan, olin vasta vuoden ikäinen, ja vanhempi veljeni Mike oli neljä vuotta. Äitini oli sairas ja ahdistunut kahden ensimmäisen vuoden aikana. Isä ei toiminut ainoastaan pastorina, vaan hänellä oli myös täysi vastuu perheestä. Tämän seurauksena hän alkoi saada sydänvaivoja. Noihin aikoihin olin eräänä päivänä leikkimässä ulkona Miken kanssa, kun työnsin peukaloni polkupyörän ketjun väliin ja peukaloni leikkautui irti. En edes muista aikaa, jolloin minulla oli kaksi peukaloa. Pieni seurakunta oli vaikeuksissa, ja me olimme köyhiä. Ne olivat kovia aikoja.

Kamppailumme keskellä eräs mies antoi isälle kirjoja, jotka käsittelivät uskovan auktoriteettia, Jumalan Sanan paikkansapitävyyttä ja sitä, keitä me olemme Kristuksessa. Isä alkoi lukea ja opiskella saamaansa materiaalia ja sai lisää ymmärrystä Jumalan Sanasta.

Ps. 119:130 sanoo: ”Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.”

Isä alkoi puhua Jumalan Sanaa äidille, ja äiti toisti sitä isän perässä. Äitini alkoi sanoa: ”Minä olen, kuka Jumala sanoo minun olevan. Minulla on, mitä Jumala sanoo minulla olevan. Voin tehdä, mitä Jumala sanoo minun voivan tehdä.” Kun he näkivät, keitä he olivat Kristuksessa ja puhuivat Jumalan Sanaa, usko nousi heidän sydämeensä, ja he tiesivät, että voitto kuului heille kaikilla elämän alueilla.

Se ei olisi tarpeellista, ellei se olisi tarpeellista

Kun vartuin seurakunnassa, siellä oli joitakin epätavallisia kokouksia. Välillä kun lauloimme, äitini alkoi ylenpalttisesti ylistää Jumalaa ja huusi: ”Halleluja! Halleluja! Halleluja!” Ilosta säteillen hän huusi ”woooooo” ja juoksi ympäri kokoussalia. Isäni käyttäytyi arvokkaammin. Kun äiti oli juoksunsa juossut, isä sanoi: ”Joidenkin mielestä tuo ei ole tarpeellista, eikä se olisi tarpeellista, ellei se olisi tarpeellista!” Seurakunnan pohtiessa, mitä hän oli sanonut, äiti ja toiset hänen iloonsa liittyneet riemuitsivat edelleen.

Häpesin kaikkea tuota tullessani teini-ikään. Kun meitä kehoitettiin tuomaan vieraita seurakuntaan, sanoin: ”En koskaan tuo ystäviäni tänne. En voisi kestää sitä.”

Eräänä päivänä eräs ystävästäni ilmestyi seurakunnan kokoukseen. En todellakaan ollut kutsunut häntä! Näh-

tyäni hänet menin istumaan hänen viereensä ja rukoilin: ”Oi Jumala, älä anna kokouksesta tulla villiä äläkä anna äitini juosta.” Se oli vaarallinen rukous.

Äitini juoksee

Samoihin aikoihin ihmiset kokivat Jumalan voiman läsnäoloa ja alkoivat iloita. Pyhä Henki laskeutui koko paikan ylle. Ystäväni silmät suurenivat. Yritin lohduttaa häntä ja kerroin, että asiat olivat aivan kunnossa. Sitten äitini alkoi sanoa: ”Halleluja! Halleluja! Halleluja!” Ajattelin: ”Voi ei, hän lämmittelee moottoriaan.” Totta tosiaan kuulin ”woooooo” ja hän alkoi juosta ympäri salia.

Painoin pääni, ja ystäväni kysyi: ”Kuka on tuo nainen?” Sanoin: ”Ei aavistustakaan! Täällä käy kaikenlaisia outoja ihmisiä!” Pidin huolta siitä, ettei ystäväni milloinkaan tullut käymään kotonani. Häpesin Jumalan voimaa. En ymmärtänyt enkä arvostanut, että äitini oli päässyt pois ahdistuksen syöveristä.

Ps. 40:3, 4 sanoo: ”Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme.”

En käsittänyt äitini vapautumisen suuruutta ennen kuin 17-vuotiaana ollessani erossa Jumalasta. Tullessani kotiin eräästä juhlasta luopiotoverini kanssa jouduimme auto-onnettomuuteen usean muun auton kanssa. Kuitenkin pystyimme kävelemään autosta ulos ilman naarmuaakaan. Luopioystäväni sanoi: ”Ellei äitisi olisi rukoillut, olisimme kuolleet.” Olin samaa mieltä.

Saatana on tavoitellut teitä

Saapuessani kotiin äiti istui keinutuolissa. Hän sanoi samat sanat, jotka Jeesus oli sanonut Pietarille: ”Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin viljaa. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi” (Luuk. 22:31, 32).

Vaikka elämässäni oli alkanut tapahtua hyviä muutoksia, hieman auto-onnettomuuden jälkeen jouduin kolmen ystäväni kanssa pidätysseleihin. Soitin äidilleni, joka sanoi: ”Isälläsi on kokous tänä iltana (oli keskiviikkoilta), joten tee olosi mukavaksi ja odottele jonkin aikaa.” Kokouksen jälkeen isä tuli neljän vanhimmiston jäsenen kanssa tyrnään ja maksoi takuumaksun, jotta pääsin kotiin. Tämän tapauksen jälkeen myin vuoden 1955 mallisen Chevroletini ja myynti selvitti pääni hetkeksi.

Joidenkin kuukausien kuluttua olin Tansaniassa Afrikassa lähetysseurassa Ralph Hagemeyerin kanssa. Miten se tapahtui, on minulle mysteeri! Sydämässäni halusin palvella Jumalaa ja jonakin päivänä tehdä lähetystyötä Afrikassa, mutta jouduin aina vaikeuksiin. (Jotkut sanovat, että saarnaajien lapset ovat kovin pahoja, koska he liikkuvat vanhimmiston jäsenten lasten kanssa.)

Jumala otti minut kiinni

Eräänä sunnuntaina Jumalalla oli yllätys minun varaleni. Istuin kokoushuoneen takarivissä meuhkaamassa, kun Jumala otti minut kiinni. Ennalta ilmoittamatta F. E. Ward tuli sunnuntaitilaisuuteen vierailevana puhujana. Veli Ward oli isokokoinen, vanttera saarnaaja. Ei koskaan voinut tietää, milloin hän ilmestyisi paikalle. Tuona sun-

nuntaina en ollut valmistautunut siihen, mitä tulisi tapahtumaan.

Koska seurakuntamme uskoi Pyhän Hengen kasteeseen ja Hengen lahjoihin, yliluonnollisia asioita tapahtui usein. Joskus saarnaaja kutsui henkilön eteen ja antoi tälle sanan Herralta. Yleensä tiesin, milloin tämänkaltaisen saarnaaja oli tulossa, ja tein parannuksen kaikista synneistäni rakennuksen aulassa, ennen kuin menin koussaliin.

Tiesin Raamatun sanovan, että jos pyydämme anteeksi Jumalalta, Hän antaa anteeksi ja jopa unohtaa rikkomuksemme. Ajattelin: ”Jos Jumala unohtaa syntini, Hän ei voi sanoa sitä saarnaajalle, joten saarnaaja ei voi kertoa sitä koko seurakunnalle.”

Mutta kyseisenä sunnuntaina istuin takarivissä luopioystävieni kanssa. Veli Ward nousi lavalle ja sanoi kokevansa johdatusta tehdä jotakin. Hän osoitti salin takosaa kohti ja sanoi: ”Haluan pastorin pojan tulevan eteen.”

Olin järkyttynyt! Ystäväni kommentoivat: ”Nyt olet kuollutta ankkaa!” Noustessani ja kävellessäni käytävää pitkin aloin tehdä hiljaa parannusta: ”Oi Jumala, anna syntini anteeksi. Älä kerro saarnaajalle, mitä olen tehnyt. Jos kerrot hänelle, niin hän kertoo sen kaikille ja silloin isäni tappaa minut.” Veri oli paennut kasvoiltani. Olin peiloissani ja nolostunut seisoessani koko seurakunnan edessä. Olin vasta 17-vuotias, mutta ajattelin elämäni olevan lopussa.

Odotin tosissani, että Jumala ottaa esille jättiläismäisen kärpäslätkän ja liiskaa minut koko seurakunnan silmien edessä. Odotin äänen puhuvan taivaasta ja sanovan: ”Olkoon tämä nuori mies esimerkiksi teille muille seura-

kuntalaisille. Laittakaa kaksitoista kiveä tämän märän läiskän päälle ja kertokaa tästä lapsillenne.”

Sen sijaan kuulin F. E. Wardin äänen sanovan: ”Istu tähän alttarille.” Kun olin istuutunut, hän alkoi puhua minulle Pyhän Hengen inspiraatiossa. Kun hän puhui Jumalan suunnitelmasta ja tarkoituksesta elämäni varren, Jumalan läsnäolo ja rakkaus täyttivät minut, ja aloin itkeä.

Annoin elämäni uudestaan Jeesukselle, ja sydämeni muuttui Jumalan rakkaudesta. Ward keräsi minulle uhrin, jotta voisin viettää kesän Afrikassa. Usko vain, elämäni kääntyi dramaattisesti siitä hetkestä lähtien.

Olen usein ajatellut, että minun pitäisi kirjoittaa country-laulu nimeltä ”Jeesus rakasti helvetin minusta ulos”. En puhu nyt karkeasti tai epäkunnioittavasti, mutta juuri näin minulle tapahtui. Voin sanoa: ”Menin kouluun, ja he yrittivät kouluttaa helvetin minusta ulos. Menin seurakuntaan, ja he yrittivät saarnata helvetin minusta ulos. Menin vankilaan, ja he yrittivät kuntouttaa helvetin minusta ulos. Menin kotiin, ja isä yritti piiskata helvetin minusta ulos. Menin Jeesuksen luo, ja Hän rakasti helvetin minusta ulos.” Olen elävä todiste siitä, että Jumalan rakkaus on suurin voima maan päällä.

Olen, kuka Jumala sanoo minun olevan

Isän saarnaamisen ja äidin salin ympäri juoksemisen merkitys alkoi valjeta minulle. Aloin opiskella Raamattua ja sen opetusta lunastuksesta Kristuksessa. Päivittäin mietiskelin sitä, kuka minä olen Kristuksessa. Sanoin: ”Minä olen, kuka Jumala sanoo minun olevan. Minulla on, mitä Jumala sanoo minulla olevan. Voin tehdä, mitä Jumala sanoo minun voivan tehdä.”

Jumalan Sanan voima alkoi tehdä työtään minussa ja aloin ymmärtää, kuka minä olen Kristuksessa. Tästä voitto alkoi: ”Siinähan sinä olet!”

Tänä päivänä äitini juoksee edelleen kokoussalissa, joka on nykyään paljon entistä suurempi. Seurakunnassa on enemmän koulutettuja ja menestyviä ihmisiä, mutta vieläkin hän huutaa: ”Halleluja! Halleluja! Halleluja!” Edelleenkin kuuluu ”woooooo” ja hän juoksee ympäri salia. Ainoa ero on, että nyt minä huudan ja juoksen hänen kanssaan! ”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle...” (Room. 1:16)

Huuda se

Yrityksellä, joka valmistaa Shout (huuto) -nimistä puhdistusainetta, on mainoslauseena: ”Huuda pinttynyt lika pois!” Olen täysin samaa mieltä. Tiedä varmasti, minkä vuoksi huudat, ja anna palaa!

Smith Wigglesworth sanoi: ”Eräät ihmiset olisivat uskon jättiläisiä, jos he vain huutaisivat.” Usko huutaa, vaikka muurit ovat vielä pystyssä. Hän sanoi myös: ”Sinun täytyy nähdä, kuinka ihana olet Jumalassa ja kuinka avuton ilman Häntä.”

Kaikki todellakin muuttuu, kun ymmärrät, kuka olet Kristuksessa ja alat toimia sen mukaan, että Raamattu on totta!